

Posudek vedoucího bakalářské práce

Tereza Hořejšová

Ukřižování ze Skalice – slohové souvislosti a otázka provenience.

Filozofická fakulta JU, Ústav estetiky a dějin umění

Studentka Tereza Hořejšová si za téma své bakalářské práce zvolila nelehkou problematiku rozměrné deskové malby s námětem Ukřižování Krista z obce Skalice mezi Soběslaví a Tábořem. V posledních letech se touto deskou zabývali badatelé, věnující se českému malířství první poloviny 15. století v kontextu středoevropského umění, Milena Bartlová a později rovněž Jan Klípa. Hořejšová proto měla dobrou základnu sekundární literatury, která jí pomohla se v nelehké a velmi speciální problematice zorientovat.

Práce je členěna relativně dost logicky, „školsky“ tak, že autorčin výklad směřuje od obecného k detailnímu, přičemž v jednotlivých kapitolách je vždy zohledněno dosažené poznání. Poněkud rušivým dojmem působí jen krátké kapitoly, věnující se zcela obecným otázkám, například o tradici českého deskového malířství či politické a umělecké situaci od začátku husitských válek po nástup Jagellonců na český trůn. Již na tomto místě bych chtěl ocenit schopnost autorky ponořit se do složité problematiky deskové malby první poloviny 15. století, která v českém prostředí stále ještě prochází poměrně bouřlivou diskuzí a na badatele klade poměrně vysoké nároky také kvůli nutnosti zorientovat se nejen v čistě umělecko-historických otázkách proměny forem, ale také ve složité a rychle se proměňující společenské, politické a hlavně náboženské situaci tehdejších Čech. Dovolím si ještě obecnější poznámku: potěšilo mě, že ještě existují studenti, kteří jsou ochotni se v rámci své kvalifikační práce vůbec zabývat jim zdánlivě cizím a nesrozumitelným středověkým uměním. Ačkoliv specialista by v Hořejšové textu našel mnoho nedokonalostí či nepřesností, chtěl bych zdůraznit, že v práci prokázala velmi slušnou úroveň porozumění dané problematice, a to i v širším kontextu. Jednotlivé kapitoly předkládané práce prokazují schopnost srovnání kompozičních zákonitostí i detailních forem, ale také pochopení skutečnosti, že historik středověkého umění nevyhnutelně musí při konstrukci svých hypotéz poznat rovněž historické okolnosti, v nichž dílo mohlo vznikat. Přitom se často jedná nikoliv o obecně známé skutečnosti, ale spíše o regionálně či lokálně specifické historické situace. Také v tomto smyslu Hořejšová metodicky postupuje v zásadě velmi správně, když zohledňuje například lokální dějiny dolování či působení lokálních šlechticů. Je potěšující, že autorka se v závěru své práce vyjadřuje ke všem stanoveným otázkám jasně a přesvědčivě v tom smyslu, že jen neopakuje již zjištěné, ale zjevně formuluje názory, k nimž v rámci postupných kroků během své práce autenticky dospěla. Cílem bakalářské práce obecně není přinést nová zjištění, ale prokázat schopnost práce s relevantní odbornou literaturou (autorka správně používá i literaturu zahraniční) a schopnost samostatně formulovat odborný text s odpovídajícím aparátem. Jsem přesvědčen, že Tereza Hořejšová všechny uvedené nároky splnila a – jak již bylo řečeno výše – ačkoliv specialista by jistě chyby v jejím textu našel, splnila je na relativně vysoké úrovni.

Předkládanou práci **doporučuji** k obhajobě a klasifikuji známkou **výborně**.

Dne 8. června 2016

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.